

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Om avdrag för underskott å hästuppfödning; tillika fråga om gåva till staten.

En person — här kallad A — hade under år 1953 till staten bortskänkt en kapplöpningshäst.

I sin år 1954 avgivna självdeklaration yrkade A avdrag med 13.320 kr. för underskott å "yrkesmässig hästuppfödning".

Vederbörande TN fann rörelsen icke ha lämnat vare sig underskott eller vinst. Den bortgivna hästens saluvärde utgjorde nämligen intäkt i rörelsen och ansågs värdet icke ha understigit det uppgivna underskottet.

Hos vederbörande PN yrkade A att komma i åtnjutande av omförmälda avdrag så mycket mera som gåvan tillfallit staten.

I avgiven förklaring avstyrkte To bifall till besvären under framhållande, att den omständigheten att gåvan tillfallit staten icke torde medföra skattefrihet.

Jämväl vederbörande TI avstyrkte bifall samt anförde bl. a. följande. A torde jämlikt 28 och 42 §§ KL böra beskattas för hästens saluvärde. Den omständigheten, att hästen bortgivits till staten torde icke påverka bedömandet. A hade icke gjort erinran mot TN:s beräkning av vinsten, ej heller funnes anledning uppskatta

hästens saluvärde till lägre belopp än 13.320 kronor.

Genom beslut vid sammanträde den 25 nov. 1954 fann PN besvären icke kunna föranleda ändring i överklagade taxeringen.

Härefter anförde A besvär hos KR. Till stöd härför yttrade A bl. a. följande. Vid uttag av en vara ur rörelse föreläge en väsentlig skillnad, om gåvomottagaren vore annan person eller om gåvan lämnades till staten. I förra fallet skulle enligt de av TI angivna lagrummen rörelse idkaren taxeras för värdet av det uttagna föremålet. Däremot framginge icke av dessa, att taxering skulle ske, när gåvomottagaren vore svenska staten. Det vore enligt A:s uppfattning orimligt att beskatta en skattskyldig, som lämnade staten 100 % eller "hela kakan". En givare kände sig sannerligen icke uppmuntrad, när han — såsom i A:s fall — som tack för gåvan finge en opåräknad pålaga med cirka 70 procent av gåvans värde. Då den fiskaliska synpunkten syntes strida mot statsintresset att erhålla donationer och gåvor, skulle ett avslag i förenämnda taxeringsmål icke vara till statens fördel. Under åberopande härav hemställde A, att taxeringen måtte bestämmas enligt hans deklARATION.